

Д-Р Б. ЛОНЧИНА ОЧОЛИВ
КРАЙОВЕ ПАТРІАРХАЛЬНЕ
ТОВАРИСТВО ПОМІСНОЇ
УКЦЕРКВИ

Нью-Йорк, Н.Й. (Микола Галів) — Відомий український громадський і патріархальний діяч, редактор журналу "Дзвони", проф. д-р Богдана Лончина з Делавейру, тут, на восьмому Крайовому з'їзді Товариства за Патріархальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви очолює Крайову Управу Патріархального Товариства. На дворічній каденції Крайова Управа Т-ва переходить до середніх стейтів Америки, в яких скупчується більшість членів крайової Управи.

У суботу, 31-го березня ц.р. відбувся восьмий Крайовий з'їзд Товариства в якому взяли участь 83 делегати з 106 управинських мандатів, які заступали 22 Відділи Товариства на всіх 30 існуючих Відділів. Не були заступлені Відділи Т-ва зі Заходу Америки, бо далеко віддалі і фінансовий стан не дозволяв їм на коштувати поїздки. В з'їзді взяло участь багато гостей. Висока частота участі порівнянню до сьомого з'їзду підкреслює один важливий факт, а саме, що ідеї, які голосить і проводять в життя Патріархальне Товариство є жи-

ві, що вони знаходять своїх послідовників та ними цікавляться широкі кола української громади.

З'їзд розпочав молитвою та вшануванням пам'яті померлих членів. Голова Крайової Управи ред. Василь Качмар відкрив з'їзд, привітавши учасників-делегатів і гостей. В короткому аступному слові він, як один з тих, що започаткував цей рух на терені ЗСА, що цього року сповнилося 15 років існування патріархального руху.

З'їзд листоно привітали: Патріарх Йосиф, Владика Ісидор Борецький і Владика Василь Лостен. Безпосередньо з'їзд привітали інж. Сидір Тим'як від Українського Патріархального Святогосподарського Об'єднання (УПСО), д-р Леонід Рудницький від Святої Софії Релігійного Товариства у Філадельфії, д-р Василь Маркус від Крайової Старшини Братів і Сестрич в ЗСА та інж. Теодор Крошак від Парафіяльного Раді патріархальної парафії св. арх. Михайла у Філадельфії.

З'їзд обрав низку комісій для успішного переведення (Закінчення на стор. 4)

Д-Р О. БІЛИК
Й Д-Р М. ДИМІЦЬКИЙ
ДОПОВІДАЛИ НА З'ЇЗДІ ХЕМІКІВ

Вест-Лонг Бренч, Н.Дж. (Н.Н.) — У днях 19-го — 23-го березня, ц.р., у Момоус-коледжі у Вест-Лонг Бренч, Н.Дж., відбувся з'їзд Хеміків ЗСА. Середньоатлантицької округи, в якому узяло участь декілька тисяч хеміків, членів Американського Хемічного Товариства, яке під сучасну пору нараховує 120,000 членів. З'їзд відбувався у т.зв. Вілсон Голл, тобто у літньому "Білому домі", де колись літом урядовав Вудров Вілсон, колишній президент ЗСА. У з'їзді взяли участь два українські хеміки, д-р Олександр Білик й д-р Михайло Диміцький, які працюють у Східно-Регіональному Дослідному Центрі, у Філадельфії, яке є відділом агрикультури ЗСА. У середу, 21-го березня, на загальній сесії Агрикультури й Харчової Хемії доповідал д-р Білик, на тему "Тонковерстова хроматографічна аналіза Беталаїні", природного темнокоричневого барвника, який знаходиться у буряках, та інших рослинах. Згадав речовина, це мішанина різних нестійких сполук, які легко окиснюються. До цих пір їх розділювано з допомогою дуже коштовного процесу, т.зв. електрорези. Д-р Білик опрацював більш практичну методу розділювання бетаїнінів, з допомогою тонковерстоної хроматографії, що становило центральну тематику його доповіді. Треба згадати, що сьогодні уряд ЗСА зміряє до того, щоб із поживи усунути штучні, синтетичні барвники, а на їхнє місце ввести природні.

У четвер, 22-го березня, на загальній сесії хемії Медичної й Біологічної хемії, вголосив доповідь д-р Диміцький на тему "Зв'язок між фізико-хемічними властивостями і структурою бензоатів й їхніми антибактеріальними властивостями". Це дуже обширна тематика, пов'язана з органічними синтезами, фармакологічними й спектральними студіями. При допомозі математичних формулювань автор доказав, що у тій класі сполук існує співвідношення між електронною структурою цих речовин, й їхньою антибактеріальною властивістю. Тут також треба згадати, що уряд ЗСА робить заходи щоб із поживи усунути консервуючі се-

редники, які дають приток до творення рака, до яких належать нітрити, різні оксиди азоту, якими виблюють муку, та цикламін, який засолоджують різні соди й морозиво. У зв'язку з тим треба знати інші, менш токсичні речовини, як рівнож треба знати якесь відношення, яке дало б змогу передбачити силу антибактеріальної дії. Власне ті питання становили тематику доповіді д-ра Диміцького. Треба згадати, що університет і доцільні естри пара-гідроксисбензинової кислоти є 300-400 разів активніші проти Хлострідіум ботулініум як нітрити.

Доповіді обох наших науковців мали помітне зацікавлення, про що свідчила велика частота запитань, та обширна дискусія, яка, на жаль, була сильно обмежена часом. Власне успіхи різних наукових з'їздів на Заході полягають у тому, що професійні товариства західних держав уміють дуже солідно такі з'їзди підготувати й у точному означеному часі все провести. Доповіді подають висліді своїх праць та потрібні факти, й це все говорять само за себе. Обидва наші доповіді додержалися точного часу, та всіх інших технічних вимог, що напевно піде також на конто їхнього професійного успіху.

У ТОРОНТО ПОМЕР
СЛ. П. МГР
АНДРІЙ
ТЕРШАКОВЕЦЬ

Торонто, Канада. — Минувлої п'ятниці, 6-го квітня, тут на 68-му році життя помер на хворобу серця сл. п. mgr Андрій Тершаковець, колишній адвокат в Самборі та посол міста Рудки, активний громадський та пластовий діяч в Україні та на еміграції.

Сл. п. А. Тершаковець народився 2-го червня 1911-го року в Якимичівці біля Комарна. У 1931-му році закінчив Філію Української Академічної Гімназії у Львові, а відтак правничі студії на Львівському університеті. Між іншим, він був зв'язковим Ділового Комітету УАГ у Торонто.

Покійний залишив дружину Софію та двох синів, дочку та внука, як теж ближчу і дальшу родину в Канаді, ЗСА та Україні.

САЛТ II спричиниться
до стабільності і заощадить гроші
— твердить секретар Бровн

Нью-Йорк. — Промовляючи тут в четвер, 5-го квітня, на спільному засіданні урядової Асоціації для справ закордонної політики і приватної Ради щодо закордонних зв'язків, секретар оборони Гарольд Бровн твердив, що новий договір із Советським Союзом про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), який вже майже готовий до підписання, спричиниться до "більшої стабільності і впевненості" у відносинах між ЗСА та СССР, як також заощадить обом надпотугам багато грошей, бо припинить, або принаймні сповільнить, "непотрібні переговори в ділянці зброєння".

Секретар Бровн заявив, що без САЛТ II Советський Союз міг би мати принаймні на 33 відстоки більше стратегічної зброї, а натомість після підписання договору буде встановлена точна верхня межа.

Щодо коштів, то Бровн твердив, що САЛТ II заощадить Америці 30 мільярдів доларів впродовж наступних 10 років.

Відповідаючи на запити учасників засідання, секретар оборони заявив, що під

сучасну пору "існує мілітарний баланс між ЗСА і Советським Союзом" і САЛТ II забезпечить, що цей баланс існуватиме в майбутньому.

Бровн підкреслює, що якщо ЗСА і СССР підпишуть САЛТ II, а Сенат ратифікує цей договір, то це буде "найважливіший договір між цими двома країнами впродовж 1970-их років".

Коментатори вказують, що день раніше, тобто в середу, 4-го квітня, д-р Збігнез Бжезінський, головний дорадник Білого Дому для справ крайової безпеки, в Чикаго теж вголосив промову відносно САЛТ II, а який наголошував, "політичні користи" того договору. Натомість секретар Бровн підкреслював мілітарні аспекти нового договору. Обидві промови — це частина кампанії Білого Дому переконати Сенат, щоб ратифікував САЛТ II, якщо президент Картер і советський лідер Леонід Брежнев підпишуть його.

Для ратифікації договору треба згоди двох третей сенаторів, а під сучасну пору біля половини членів тієї Палати Конгресу з різних причин противляться САЛТ II.

ЗСА таки готові
продати комп'ютер ТАСС-ові

Вашінгтон. — У кінці минулого тижня Ернест Лотіто, речник Департаменту торгівлі, повідомив, що президент Джиммі Картер дав свою згоду на продаж комп'ютера "Юнібек" советському пресовому агентству ТАСС, хоча в липні минулого року Президент був уневажнив продаж цього комп'ютера у відплату за засуди кількох членів правозахисного руху в Советському Союзі, зокрема Анастолія Шаранського, Александра Гінзбурга та Віктораса Петкуса.

Лотіто поінформував, що Державний департамент фактично вже тижень раніше видав дозвіл фірмі "Сперрі Ренд", яка виробляє "Юнібек", продати цей комп'ютер ТАСС-ові, але відмовився відповісти на запитання чому цю справу "держали в таємниці".

Інший речник уряду підтвердив, що секретар торгівлі Хуаніта Крепс особисто зверталася до президента Картера, щоб змінити своє рішення з попереднього липня і так дозволив продати ТАСС-ові "Юнібек". Президент Картер пізніше кілька разів надуми погодився.

Зміна становища президента Картера викликала гостру реакцію серед американських законодавців. Зокрема натаврували це рішення демократичні сенатори Генрі Джексон із стейту Вашингтон і Деніел П. Мойніген із Нью-Йорку. Вони видали заяву, твердячи,

Вони також зазначили, що коли в липні минулого року президент Картер уневажнив продаж "Юнібеку" ТАСС-ові, то це було гідною відповіддю на засуд советських дисидентів. Тепер, коли Президент змінює своє становище, то це є "глузуванням над політикою нашого уряду в справі пошанування прав людини".

Спостерігачі вказують, що існує можливість, що ТАСС тепер не захоче купувати комп'ютера "Юнібек", якого планували вживати під час Олімпійських Ігор у Москві в 1980-му році, бо в кінці березня це пресове агентство підписало контракт з французькою фірмою в справі закупівлі подібного комп'ютера. Проте, ТАСС покищо не повідомила фірми "Сперрі Ренд", що не думає купувати комп'ютера "Юнібек".

У березні гуртові ціни знову зросли

Вашінгтон. — Департамент праці інформує, що протягом березня гуртові ціни знову збільшилися на один відсоток, отже, так само, як впродовж лютого. Найбільше зросли ціни харчових продуктів, спеціально на волоське і теляче м'ясо та рибу, а також на інші продукти, наприклад бензину.

Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, минулого четверга, 5-го квітня, заявив, що президент Джиммі Картер і члени його уряду "не дуже задоволені безрезультатною статистикою", бо коли взяти до уваги підвищення в гуртових цінах за останні три місяці і припустити можливість, що ця тенденція продовжуватиметься протягом цілого 1979-го року, то гуртові ціни в кінці року зростуть на 14,1 відстока. Зріст в гур-

тових цінах передсказує майбутній зріст в роздрібних цінах по крамницях.

Уряд президента Картера заповів, що розпочне "гостріші заходи" на відтинку оборонного інфляції. Зокрема Рада стабільності платнєй і ціл, яку очолює Альфред Кан, має посилити свою діяльність на протинфляційному фронті.

Доповідь
МГР ОЛЕНИ ПРОЦЮК

Італійські демократи відкидають
співпрацю з комуністами

Рим, Італія. — Речники Християнсько-демократичної партії, найсильнішої політичної сили в Італії заявили, що вони ніколи не погодяться співпрацювати в уряді з комуністами і не підуть на жадну коаліцію з ними після виборів. З такою заявою виступив в кінці минулого тижня президент названої партії Флямініо Пікколлі кажучи, що політична партія, яку він репрезентує, має довгу традицію і добру репутацію серед переважної частини італійського народу, доказом якого може послужити мандат народу, яким він наділяє християнських демократів при кожних виборах. Пікколлі підкреслює, що головною причиною чому демократичні партії відмовляються від співпраці з комуністами є їхня залежність від Москви і комуністичного блоку взагалі.

Заява Пікколлі, яка була опублікована в газеті "Ла Републіка" і передру-

кована іншими газетами, мала на меті, як твердять політичні спостерігачі, змобілізувати антикомуністів до виборів у червні ц.р. і вказати тим, які віддають свої голоси за християнських демократів, що партія не змінила свого настановлення до комунізму. Деякі антикомуністичні сили закидали провідові Християнсько-демократичної партії, що він, співпрацюючи з комуністами в парламенті, наносить великої шкоди престижеві християнських демократів й іншим демократичним партіям. Як відомо, прем'єр-міністр Джуліо Андреотті користувався підтримкою італійської Комуністичної партії в парламенті доти, доки комуністи не зажадали участі в уряді, а Андреотті відмовився. Відмова від цієї співпраці, як знаємо, спричинила чергову урядову кризу і упадок уряду Андреотті, а в кінці розв'язання парламенту та розпсування нових виборів.

Танзанійці здобули Ентеббе

Найробі, Кенія. — Війська Танзанії і протирежимні повстанці Уганди здобули ключове місто Ентеббе, віддалене на 20 миль від столиці Кампалі, та продержали вгліб центральних земель, залишаючи тільки східну частину для вступу залишків військ президента Іді Аміна та біля 2,000 лівійських воїнів.

Ще в середу, 4-го квітня, танзанійські війська зайняли передмістя Кампалі та збомбардували місто Джінджа, куди мав вийти Іді Амін. Дипломатичні джерела твердять, що танзанійці та повстанці могли без бою зайняти Кампалю, але, з невідомих причин, здержуються. У четвер, 5-го квітня, режимне радіо подало до відома, що Іді Амін все ще перебуває в Кампалі, однак дипломатичні джерела твердять, що його війська розбіглися, а найбільші дорадники вже втекли до Лівії.

Партійні конфлікти у Франції
загрожують політичній
стабільності

Париж, Франція. — Взаємні обвинувачення, сварки та особисті напади вже й так зрізничкованих політичних партій Франції серйозно загрожують політичній стабільності цієї країни, паралізуючи внутрішню і зовнішню політику та створюючи труднощі у розв'язанні пекучих проблем.

Останнім проявом цього політичного хаосу у Франції була острота коаліційного прем'єр-міністра і теперішнього лідера неоголлістської партії Жака Шірака, що коли президент Валері Жіскар д'Естейн не змінив своєї політики, то коаліція лівих партій може здобути перемогу у виборах на президента країни в 1981 році та перебрати владу в свої руки. Під час крайового конгресу неоголлістської партії минулого тижня деякі члени обвинувачували уряд у "підступному фашизмі", а Шірак, виступаючи на телебаченні у вівторок, 3-го квітня, скритикував уряд за його "авторитарність і підступ". Шірак уже зголосив свою кандидатуру на ставлення президента Франції, хоча його партія, яка має найбільше послів у парламенті, є під цю пору в урядовій коаліції, що її очолює Жіскар д'Естейн.

Не краша ситуація у лівих партіях. Коаліція соціалістичної й комуністичної партій існує тільки на папері, бо в дійсності комуністи не співпрацюють із соціалістами, а то й гостро критикують їх. Комуністична партія також зая-

вила, що вона висуне свого кандидата на президентство. Уміжчасі, англійські пресові агентства подали до відома в понеділок, 9-го квітня, що органи безпеки Уганди перехопили і вбили чотирьох західних кореспондентів, які старалися пролістатися на території Уганди. Два з них — шведи, а другі два журналісти західнонімецьких газет.

Як відомо, повстанці Уганди та їхні лідери в ексилі вже раніше сформували тимчасовий уряд, який мав би перейняти владу після остаточного повалення диктаторського режиму Іді Аміна.

Взаємні обвинувачення, сварки та особисті напади вже й так зрізничкованих політичних партій Франції серйозно загрожують політичній стабільності цієї країни, паралізуючи внутрішню і зовнішню політику та створюючи труднощі у розв'язанні пекучих проблем.

Соціалісти поділені ідеологічно і не можуть узгідити свої політичні програми. Частина з них обмежується тільки до деяких реформ капіталістичної системи, але крайній елементи зайняли доктринерське становище, пропонуючи швидко звільнення з капіталізму. Покищо невідомо чи поодинокі фракції соціалістичної партії погодяться на кандидатуру Франсуа Міттерана на президента Франції.

Ця внутрішня сварка та міжпартійні непорозуміння знаходять своє відзеркалення в підході до політичних, економічних і суспільних питань. Найбільш пекучими проблемами під цю пору є безробіття, інфляція й страйки робітничих спільнот, які захитують економіку Франції. До цих проблем долучився ще й найновіший конфлікт щодо енергетичної політики. Уряд Франції розробив комплексну програму використання ядерної енергії для електростанцій. Але випадок у Пенсильванії минулого тижня викликав негативну реакцію до програми уряду Франції, бо більшість заплянованих реакторів є власне такого типу, як на Тримілевому острові біля Гаррісбургу, Па. Настоявання Жіскара д'Естейна на переведенні в життя нової енергетичної програми зустрілися з гострим засудженням майже всіх політичних партій та багатьох суспільних діячів і науковців.

„ДИРИГЕНТОМ ТУТ
ВИСТУПАЄ КГБ” — ЗАЯВИВ
ОВСІЄНКО В ОСТАННЬОМУ
СЛОВІ НА СУДІ

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Як відомо з попередніх повідомлень, в лютому ц.р. засудили в Житомирі на три роки позбавлення волі вчителя української мови та літератури Василя Овсієнка. Йому закидали згодний спротив під час обшуку його квартири та зв'язки з членами Української Гельсінкської групи. Слід додати, що попередньо, в 1973 році, Овсієнка засудили на чотири роки таборів за „антирадянську пропаганду та агітацію”. Свою кару він відбув у Мордовських таборах.

Передасмо повний текст останнього слова Овсієнка на суді в лютому ц.р.

„Усі, хто тут присутній — від прокурора, котрий тут виявив незнання справи, від суду до публіки — усі чудово розуміють, що тут відбувається. Усі ми чудово розуміємо, що Овсієнко не винний ніякого опору міліції. Уся ця „справа” сфабрикована цілком і повністю за гіршими зразками часів сталінізму та берієвщини. І знову ж, як і в ті часи, головним диригентом тут висту-

Василь Овсієнко

пас КГБ. Саме на замовлення КГБ Славинський, Смагіль, Базленко, Ситенко, Дяченко та інші розробили сценарій цієї комедії, при чому зроблено це на такому примітивному рівні, що судові доводиться позичати очі в Сірка.

Цей суд нічого не вирішує. Моя доля вже вирішена, що би ми не говорили. Я вже виправлявся чотири роки невідомо від чого, а тепер маю виправлятися тяжкою працею і тяжким режимом серед хуліганів, зарізак, гвалтівників та інших диригентів на стор. 3)

ЧЕРГОВА ЖЕРТВА РОСІЙСЬКОГО
ОКУПАЦІЙНОГО ТЕРОРУ

(УЦІС) — Михайло Мельник, 35-річний український історик і громадський діяч, помер у містечку Погреби біля Києва і був похований 12-го березня. За повідомленням з Москви Мельник отруївся по обшуку його квартири агентами КГБ, що тривав цілу ніч. Поклали підозри, що Мельника замордувало КГБ. В Україні за останні роки загинула поважна кількість патріотів у загальних обставинах; поміж ними мистець Ростислав Палецький, який загинув 10-го березня 1978 року та мистець Алла Горська, яка загинула 1970 року.

Михайло Мельник останню працював сторожем. Він був одружений і мав двох дітей. Мельника переслідували органи КГБ від початку 1970 років. У 60-их роках Мельник почав шоло відзначати день 22-го травня. У цей день у 1861 році тіло Тараса Шевченка було поховано на Україні згідно з його заповітом. Мельник писав у „Інформаційнім бюлетені” за березень-червень 1978 року, що його переслідування зв'язані зі святкуванням того дня. У 1972 році Мельник, діставши диплом історика викінчував свою аспірантуру

при Київському університеті. Він написав таке:

„Для мене святкування 22-го травня пов'язане з усуненням мене з аспірантури 1932 р. з звільненням з роботи у школі ч. 109 міста Києва у 1973 р., з виключенням із партії 1973 р. й із розповсюдженням офіційними діячами різного роду сплетнів серед мешканців села, в якому я народився й де живе моя родина. У зв'язку зі святкуванням 22-го травня я у значній мірі заслужив собі на постійну уяву до мене органів міліції, КГБ і т.п.”

Далі Мельник повідомив, що напередодні святкування 1977 року керівники Броварського районного відділу освіти, на доручення КГБ викликали його дружинну, яка працює у школі, разом із директором школи. Там їй пригадали, що вона навчалася в університеті (деяких студентів виключили за святкування 22-го травня), працює у школі, і, що вона повинна виплинути на чоловіка, щоб він не ходив до пам'ятника Шевченка 22-го травня. Дієвничий міліціонер Майорко того ж дня викликав Мельника до себе і викінчував свою аспірантуру (Закінчення на стор. 4)

Цим разом українську молодь
везуть до... Тюменського краю

Київ. — Газета „Молодь України” інформує у числі з 27-го березня ц.р., що великий загін у числі 350 „політв'язнів комсомолу України” вирушили 26-го березня з Київського двіря у Тюменський край, для освоєння тамтешнього „багатства”. Автор замітки М. Чеберяко в драматичній формі описує, як то „ранково тишею, урочистістю, святковістю, зустрів Київ добровольців”. Чеберяко признається, що „древне і вично юне місто-герой пам'ятає не один такий загін... Воно проводжало кращих представників комсомолу України на будівництво Магнітки, Комсомольська-на-Амурі на першополініні”.

У газеті підкреслюється великий ентузіазм молоді з яким вона вибирається на будови Тюменського краю, бо вона (молодь), мовляв, „добре пам'ятає напутні слова Генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР товариша Леоніда І. Брежнева, сказані ним на

XXIII з'їзді ВЛКСМ (Комсомолу)”.

Т.І. Серашова, мастер управління „Тюменбулшлях”, зустрічаючись з „добровольцями”. Волни, Харківщини, Сумщини та інших місцевостей України каже, що молоді „з перших же днів роботи докладе всіх зусиль для забезпечення успішного введення в дію промислових об'єктів п'ятиріччя і соціального розвитку нашого територіально-виробничого комплексу”.

Очевидно, уся ця „ентузіастична” молодь збиралася після напрогидивний мітинг з виступами, як каже „Радянська Україна”, першого секретаря Київського міського комітету ЛКСМУ Валерія Цибуха, секретаря ЦК ЛКСМУ О.В. Єфіменка, члена партії і комсомолу О.І. Сонцева, командира „загону” Вячеслава Шингурта та інших. На мітинг не згадувалось про зумисний вивіз молоді з України для будівництва „нових Петербургів”, тим разом у джунглях Сибіру.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

UKRAINIAN DAILY

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно): Любов Колеснік, Володимир Левенчук, Зенон Силик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії).

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

А як з нашою активністю?

На тему сучасного становища в Україні, ді руху спротиву і руху оборони національних і людських прав українського народу чи діяльності поодиноких його учасників, які виявляють незвичайну твердість, невгнутість і безстрашність, уже багато було написано в українській пресі на підставі дисидентських джерел чи повідомлень міжнародних агентств та писань західних кореспондентів акредитованих в Советському Союзі.

Усі ці писання свідчать, що молоде українське покоління стало іншим, стало відважнішим, загартованим, надхненним глибоким національним патріотизмом, насичене розсудливістю в поході до комплікованих справ тощо. Це, очевидно, також служить доказом, що таких людей і ідей, які вони заступають, не можна вже знищити при допомозі фізичної сили чи вишуканого терору, що його систематично застосовують комуністично-московські імперіалісти, душители всякої свободи. Колиш, для прикладу цієї стійкості і загартованості й політичної виробленості, ми наводили становище й позиції Валентина Мороза, Левка Лук'яненка, Вячеслава Чорновола та багатьох інших.

До цієї курортів відважних, які відкрито на політичних процесах чи у своїх писаннях до керівників советської судової влади обстоювали право українського народу на свободу, включно з виходом України зі складу Советського Союзу, до речі, згідно з советською паперовою конституцією, треба зарахувати молодого українського активіста Степана Ребрика, який у своєму останньому слові на суді, що відбувся над ним ще в 1975 році в Івано-Франківську, обвинуватив комуністично-московські імперіалісти не тільки за непошанування основних прав людини в СССР, але й за національне поневолення українського й численних інших народів. „Сьогодні, — говорив тоді С. Ребрик, — в одній з могутніх країн світу СССР, всякі права людини і народів заперечуються. Наполеон, несправда і фальсифікації стали основою буття і у нас цей суцільний бруд називається соціалістичною законністю“.

В іншому місці свого відважного слова підсудний Ребрик заявив: „Судити! Я не боюся тюрми, не боюся спецрежиму і смугастої одежі. Вони не змінять моїх поглядів на сучасну дійсність українського народу... Я люблю свою мову, свій народ; я поділяю його радощі і нещасть. І як гарно, що цього не годен відібрати від мене жадний негідник, ні один заборада. Що ж судити за мову, — казав далі у своєму слові Ребрик, — на який мій народ створив найкращу в світі пісенну культуру, за поглядом, що за них жорстоко терпів Шевченко“.

На закінч, що він намагався посягти вороженню між російським і українським народами, Ребрик відповів, що не він шовініст, а ті, хто узурпували владу і позбавили український народ його прав; ті, які під ширмою „братерства“, поширюють політику російського імперіалізму. „Я поважаю індивідуальність і права кожного народу, і хочу, щоб поважали мої і наші права“, — підкреслював у виступі Ребрик. Він додав, що „перед батьківщиною моя совість — совість сина — чиста“. При тому Ребрик відверто засудив терор сталінізму; з пошаною висловився про сотні тисяч українських жертв, які в останні десятиліття були поховані в снігах Сибіру і Коліми. „В ім'я чого Україна складає такі страшні жертви?“ — запитував Ребрик советських суддів. Ребрик звернувся також увагу на штучне творення так званого „советського“ народу, на заселення України чужинцями, на „колоніальну політику зайдів“, створення тяжких умов для місцевого українського населення, скріплення системи страху, плекання донощиків, грабування України тощо. Це ті головні проблеми, якими турбуються сьогодні справжні українські патріоти.

Цей виняткової вартості документ, зі змістом якого повинен познайомитися кожен українець на поселеннях у країнах вільного світу, мав би заохочувати до посиленої праці та стимулювати нові політичні акції перед урядами західних країн. Але чи дійсно воно так сталося? Чи може ми в нашому збайдужінні й громадській інертності вже не злізні зрушитися до тих завдань, до яких закликають нас брати в Україні, а тільки обмежуватися до ствердження існуючого стану?

Нам видається, що вже найвищий час закинути партикуляризм і дургоглядні справи та взятися за конкретну працю, бо до нашого голосу прислухаються ті, які стоять у першій лінії фронту боротьби з комуністично-московськими імперіалістами.

Страчання Бутта викликало заворушення в Пакистані

Равальпінді, Пакистан. — Страчання колишнього президента і прем'єр-міністра Зулфікара Алі Бутто викликало бурхливі заворушення в Пакистані, під час яких дійшло до сутичок з поліцією та військом.

4-го квітня, Бутто був страчений через підвищення згідно із засудом за конспірацію у вбивстві політичного противника чотири роки тому. Бутто був усунений з уряду в 1977 році під час перевороту військовиків.

Найбільш бурхлива демонстрація відбулась у Равальпінді, де й страчено Бутто. Понад 6.000 осіб, в тому багато студентів, влаштували поминали, а опісля почали обкидати камнями поліцію. Пресові агентства твердять, що в

наслідок сутичок в цьому місті поліція та військова охорона арештували понад 100 осіб, в тому числі кузенів Бутто та колишнього міністра фінансів Абдулу Гафеза Пірзада.

Демонстрації відбулись також в таких містах, як Карачі, Наваб Шах, Тандау та провінції Сінд, де народився Бутто. Демонстранти вимагають покарання всіх осіб причетних до засудження Бутто на кару смерті. Вони погрожують далішніми демонстраціями.

Як інформують пресові агентства з Пекіну, там також відбулась демонстрація, в якій взяло участь понад 200 студентів з різних мусульманських країн. Демонстрація відбулась біля Інституту чужих мов у Пекіні.

1. Світ

ПЕКІН І МОСКВА

(Спільне й різне в політиці та ідеології)

[3]

Уважне читання тієї промови Мао з 1957 року виявляє нову для тоталітарної влади ідеологію: у житті існують протиріччя, існують різні погляди не тільки між класами, як твердять у Москві, але також серед широких народних мас, але також — зверніть увагу — між народом та урядом, навіть під комуністичним режимом. Розвиток політичного життя, як твердив Мао, приводить до розвитку поняття свободи. Це поняття не є тільки кінець для встановлення демократії, це не є абстракт, вона — свобода — є основою не абсолютною, але відносною в спеціальних умовах історичного розвитку...

Для характеристики сучасного керівника реформ в Китаї Денг Шіопінга можна нагадати його книжечку, видану в англійській мові в Пекіні в 1951 році „Teng Hsiao Ping: Close contact with the masses in the glorious traditions“, в якій він пропонує тісну співпрацю між партією та народними масами в Китаї. Така практика в Советіх ніколи не проводилась, де влада ізолювала від народної маси. Отже майже 30 літ тому він започаткував ідею, що партія, яка править в країні урядом, мусить рахуватися із настроями та думками широких народних мас, прислухатися до критики та не ізолювати себе від їх.

Для нас зокрема цікавим є факт, що на цю книжечку звернули увагу редактори „Українського Збірника“ кн. 2, стр. 41-45, видання „Института вивчення СССР“ в Мюнхені, 1957 року (стор. 85).

Тому прийшло до знищення „банди чотирьох“ в Китаї, тому дійшло до появи прагматичного правління Шіаопінга, тому прийшло, не знаємо, як надовго, твердження про розбудову китайського життя в тісному співжитті з капіталістичним світом та використання його технології.

Виходить зі всього, що Мао був значно мудріший за Леніна та всіх його епігонів. Тут виявляється його специфічне китайське розуміння історії, життя та розвитку народу-нації. Китай не може відкинути свого минулого, що Ленін та його учні легко робили, навіть стаючи тепер шовіністами єдиного, себто московського, народу. Ленін був, через свою невиліковану хворобу, ненавистником всіх, хто не був з ним, тому існує терор і така ненависть до всього незгідного з його трактуванням. Тому досьогодні

московські ватажки твердять, що тільки їхні доктрини правильні, бо їх висував „великий“ Ленін, рушійник. Він не дозволяв критики навіть в рамках своєї партії. Для підкреслення гостроти цього питання, наведемо останні слова радощівного Мадярщини після повстання: „Сьогодні є Мадярщина, завтра або післязавтра, це буде крок до іншої країни, тому що імперіалізм Москви не знає кордонів, вона стараться тільки виграти час!“

Сьогодні як і в минулому, московська пропаганда не знає меж перекручування фактів, брехатки, вона направлена на розгублення думок серед населення та усунення всякої можливості до здорового думання. В їхній ідеології немає послідовності, бракує ясності, а тільки крики про успіхи своєї системи, про розклад капіталізму та жаліє життя в умовах поневолення робітників. Натомість, мовляв, тільки в Советському Союзі є шасливе життя для всього народу. В таких умовинах звичайна людина перебуває в трудному положенні, вона позбавлена свободи думання та вибору, бо тільки тоді, коли людина може вибирати й порівнювати є можливість бачити правду та відрізнити її від брехні офіційної пропаганди.

Свобідна людина зберігає певну дозу скептицизму й це дає їй можливість робити спротив тоталітарній владі, обстоювати свою думку. Збереження своєї свободи і свого розсудку — це запорука успіху у боротьбі проти комунізму. Поява та поширення правозахисного руху вказує на те, що комуністичній владі не вдалося „знищити“ право вибору в людині.

В Азії існують інші погляди, зокрема в Китаї, де панує сьогодні прагматизм. Пекін мав можливість зважити свої наступні кроки. Не було вибору для китайців: продовжувати перманентну революцію, значить тримати народ у повній неволі, у напівголодному стані, а може ще й стати жертвою „імперіалізму“, який так жалібно претяг з півночі, щоб загартувати чужі землі.

[Продовження буде]

Вступайте
в члени
УНСоюзу!

М. Чирівський

ПРИГАДАЙМО СОБІ П'ЕСУ „СКЛЯНКА ВОДИ“ НАПЕРЕДОДНІ Ї ЧЕРГОВОЇ ВИСТАВИ

При нагоді товариських зустрічей завжди над чимось дискусюється. Є різні явища, проблеми і питання, які людині хочеться зрозуміти або знайти для них правильну розв'язку. Вона їх і сама аналізує, і з іншими обмінюється думками. Ось недавно в одній групі людей розгорнулася розмова про театр і про п'єси, які виставляються на українській сцені. Один із співрозмовців опрокнув спробу Студії Мистецького Слова під керівництвом Лідії Крушельницької із її спробою поставити п'єсу „Склянка води“ Е. Скриби в перекладі з французької мови Юрія Шерека. Мовляв, поставлено чужо, а не українською п'єсою. Така атака на перекладну п'єсу чи літературу з нібито „патріотичних“ позицій є рішучо необоснована, і вона тільки завдає кривду і п-і Лідії Крушельницькій, і молодим акторам її студії, і шкоді нам усім, вона бо обідиноватиме, можливо, наше культурне життя.

Перш усього перекладна література, переклади чужих мистецьких творів, включно з драматичними, є необхідною ланкою національної літератури, яка обзнайомлює нас із культурою інших народів, чи це нашого культурного кола західної культури, чи інших кіл, орієнтованої або індійської культури. Наша перекладна література — бідна. Це знаменито розуміють наші культурні діячі-дисиденти; і вони борються українську культуру перед „казанним“, залюбом московщини та намагаються її збагатити, посвячують багато праці і часу перекладній літературі.

Рішучо неправильно осуджувати Студію Мистецького Слова за це, що хоча вона, мовляв, поставила п'єсу і в українській мові, але чужо. Як не як, але саме ця п'єса з її

Архипрєсвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів

ЖЕРТВА ЛЮБОВИ

Солженіцин підніс дуже важливе питання про очищення і оновлення нашої через покаяння. Після комуністичного кошмарного експерименту — це єдина дорога до позитивної будучини та можливості зросту. Але навіряд чи голос його відіб'ється хоча малим відгомном; поки-то заглух, як у пустині. Покаяння — продукт висхідної, зростаючої духовності; народ же пігмев, плебей та споживачів звичину розкладає покаяння як публічний сором. І рідко хто зауважує, що покаяння природно пов'язане з успіхом, ростом, перемогами. Програ, невдача, неволя пов'язані з іншим моментом — з жертвою. Це же від раю вкорінилося у підсвідомості чоловіка і стало основним фактором усіх і всяких релігійних формувань.

Вершинна і безпаральна та неповторна жертва — Христос. Це жертва, щоб нам послати з Собою все, примиривши кров'ю хреста Його! — як це прекрасне висловив апостол Павло; жертва задала піднесення впахового чоловіка і привернення справ життя до нормального стану.

У менших масштабах можуть бути і бувають жертви людини супроти людини або супроти нації, спільноти, скажімо загальнонаціонально: супроти Батьківщини. Христос про це так сказав: „Більше над ту любові нема, як хто душу свою покладе за ближнього“.

Така жертва любові — дуже важливий фактор життя і хоча часто не доцільний. Бог то любов, тимто й жертва любови мила Богові і обдарована від Нього особливою життєтворчою силою. І така жертва любови переступає всі цюгосвітні межі і мірила та стає на лінію прямого контакту з Самим Творцем і Вседержителем всесної. Могутня така жертва.

Либонь немає представлення новітніх зразків жертви любови, як у документальній праці Івана Морріса „The Nobility of Failure“ зі студією про японських летунів-камікадзе з минулої війни. Виявляється, що справжні камікадзе були шілково протилюжністю до загально прийнятого уявлення про них, як про тренуваних фанатиків типу команди в Європі. Явище камікадзе цілковито в іншій площині. Були це звичайні студенти університетів, голіно гуманістичного наставлення студії, між 22 і 26 років життя; добровільці з відносно малим, тренуванням як пілоти. Вийшли вони в акцію в період війни, коли вже мало хто мав ілюзії про перемогу. Адмірал Оніші, властивий

Либонь немає представлення новітніх зразків жертви любови, як у документальній праці Івана Морріса „The Nobility of Failure“ зі студією про японських летунів-камікадзе з минулої війни. Виявляється, що справжні камікадзе були шілково протилюжністю до загально прийнятого уявлення про них, як про тренуваних фанатиків типу команди в Європі. Явище камікадзе цілковито в іншій площині. Були це звичайні студенти університетів, голіно гуманістичного наставлення студії, між 22 і 26 років життя; добровільці з відносно малим, тренуванням як пілоти. Вийшли вони в акцію в період війни, коли вже мало хто мав ілюзії про перемогу. Адмірал Оніші, властивий

Другий інтимний лист до батьків: „Дорогі батьки: прошу, подзвоніть мені. Мені дали прекрасну нагоду вмерти. Це мій останній день. Доля нашої батьківщини висить на висілді великої битви на півдні, де я впадаю як пелюстка, проминаючи...“

Іншим змістом, з ілюстрацією іншої доби та іншого чужого, нам, оточення, внесла новий і відсвіжуючий елемент для глядача. Подруге, треба собі пригадати, що Студія крім цієї п'єси поставила була цілу низку чисто українських драматичних творів, як наприклад: „Лісова пісня“, „Ой, не ходи Грицю“, „Казка старого млина“, „Адвокат Мартіян“ та інші, включивши в свій репертуар Лесю Українку, Черкасенку, Кобилянську, а недавно ще ставила і ставить драму „Степовий гість“ Бориса Грінченка.

Постава „Склянки Води“ — це дуже малий відсоток, що вище чужий репертуар і критика тут з позицій „фальшивого „патріотизму“ нібито відходу Студії з її „національних позицій“ ні причому. Існує же правдоподібно й третя причина неприязної постави до перекладних п'єс, яка могла легко заіснувати у випадку згаданого „Склянки води“, і може повторитися і пізніше в інших ситуаціях. А саме, що чужу п'єсу, глядачеві з іншого оточення, іноді може бути важко зрозуміти. Пригляньмося ближче цій постанові, щоб виробити собі ясніший образ.

Акція п'єси розвивається на протязі п'ятих дій на королівському дворі Англії на початку XVII сторіччя. Програма п'єси, що її роздавано глядачам, так описує конфлікт, що нарастає під час дії і його кульмінаційний пункт:

„Конфлікт випливає з глибокої суперечності поміж князем Мальборо, який є при владі та його опонентом віцеграфом Болінбруком відносно політики Англії в еспанській війні. Княгиня Мальборо, фаворитка королеви Анни, не хоче допустити до неї особистого писання французького короля маркіза де Торсі з документом „перемір'я“. Віцеграф Болінбрук, знаючи, що королева Анна і княгиня Мальборо потаємно кохаються у хорунжому Мешемі, починає снувати заплутану інтригу. Мешем кохається в Абігейл, родичці княгині Мальборо.“

У кульмінаційній сцені схвилювана княгиня Мальборо виливає склянку води на сукню королеви Анни. Із-за цього припадку княгиня Мальборо втрачає впливову позицію на дворі. П'єсою — високе урядове становище, а віцеграф Болінбрук приходить до влади...

ГУМОР І САТИРА

Іван Евентуальний

ПРИШІЙ КОБИЛІ ХВІСТ

Ця приповідка виникла, очевидно, в наслідок чиєсь безсумнівної глупоти, бож для чого приписувати кобилі додатковий хвіст, якщо вона має свій, природний? Однак, знаходяться й тепер послідовники цієї дивної й непотрібної операції, навіть підводячи під неї юридичну базу...

Не так давно Верховна Рада в Москві видала „указ“, за яким усі втікачі з Советського Союзу являються советськими підданими, бож їх, мовляв, цього підданства не позбавляли. Більше того: їхні діти, хоч і народжені поза територією советських республік, теж піддані єдиної в світі пролетарської держави, чим вони повинні тільки гордитися...

Трохи дивно, бож одвіку батьківщиною людини вважалася та країна, де вона народилася. А народжувалися діти від советських утікачів, не питаючи чийого дозволу, де припадає: в Німеччині, в Аргентині, в Америці, в Канаді... І це не перекоує? Розуміється, ні. Вони все ж таки — советські.

Друге. Переважна кількість утікачів прийняла підданство країни свого поселення, виконув і закони, підлягає їм. Ну, й що? Хай виконув і хай підлягає, а советське підданство лишається за нею.

А що, коли советський утікач оженився з несоветською громадянкою, або навпаки? То нічого. В жилах одного з батьків тече „советська“ кров, значить, вона передалася і дитині. Нема чого викручуватися!

Тепер розглянемо справжню причину цього настирливого приписування хвоста кобилі. Тридцять чотири роки боліло в советської влади душа за тією парною мільйонів громадян, що не хотіли віддати своє життя „за родину, за Сталіна“, і ризикуючи ним на кожному кроці, висмикнулися із-за залізної куртини й прицільно вилили свій вільномудрий світ. Як вони сміли це зробити? Як мали право жити в спокої, без черг до крамниць, без визначення класів марксизму-ленінізму, без виконання партійних ухвал, без КГБ? З якої речі порушили основне правило большевиків: „Краще скарати 99 невин-

ного вишневого цвіту...“

Як я ціную що нагоду вмерти як чоловік! Я вчаний від глибини серця батькам, які виростили мене із сталими молитвами і ніжною любов'ю... Спасибі, мої батьки, за двадцять три роки, протягом яких

(Закінчення на стор. 4)

Розлита склянка води — вирішує долю держави“.

Комічна п'єса „Склянка води“ весела і сповнена гумору, хоча її комізм досить скромний і глядач мусить відшукати в її дію, гру і слова. Комізм цей не примітивний, актори цієї п'єси не перевертаються, ні не копаються, ні не є „п'яні“, і перешаржованими сценами не викликають гомеричного сміху. Конфлікт нарастає поволі і з початку його навіть важко зрозуміти.

Пані Лідії Крушельницькій треба признати, що вона добре попрацювала над своїми молодими акторками сцени. І, на думку автора цих рядків, найкраще зі свого завдання вийшли: Орест Кебало як віцеграф Болінбрук; Стефа Назаркевич як Абігейл, кузина княгині Мальборо; Ліда Прокон як сама княгиня Мальборо, а в кінці і Реня Сафян як королева Анна. Не дається заперечити, що О. Кебало і Ліда Прокон є тут центральними постатями п'єси і конфлікту.

Постава п'єси добра. Музичне оформлення Ігоря Соневицького приємне. Оформлення сцени і костюми і хореографія на високому рівні, що їх треба задовольнити О. Ковальчук-Івасіві, Марії Шуст і Юрієві Речинюві так, що глядач справді переноситься в початок XVIII сторіччя.

І тут автор цих рядків пригадується п'єса „Вишневі сад“, Чехова, поставлена в Лінкольн Центрі у шекспіровському стилі, що каже глядачеві догадуватися, де лис, а де хата. Практично — ніяких декорацій, а костюми фатальні. Гра, за кількома винятками, дуже пересічна. П'єса ніяк не робила враження акції з першої половини XIX сторіччя. І хоча для реклами деякі рецензії на „Вишневі сад“ були прихильні, то в журналі „Тайм“ появилася правдива оцінка цієї п'єси Чехова. В рецензії стверджено, що вивчення „Вишневого саду“ було декадентизмом і ганьбою для американського театрального мистецтва і його компромісация перед зовнішнім світом.

Із несмаком автор цих рядків, разом зі своєю дружиною, покидав будинок театру по цьому нібито модерному поставленні п'єси з минулого.

(Закінчення на стор. 3)

Парафія УКЦ св. Петра і Павла в Джерзі Ситі організує прощу до Святої Землі

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Парафія Української Католицької Церкви св. Петра і Павла, парохом якої є о. Теодор Й. Данусяр, організує від 29-го червня до 10-го липня ц.р. прощу до Святої Землі. Духовним опікуном прощі буде о. Т. Данусяр, а саму поїздку організує Ірена Загілєвська з рамени Менло Парк Травел в Едісон, Н. Дж. Відвід з Кеннеді Ерпорт літаком британської лінії „Бритіш Ірландія“ 747.

Учасники матимуть змогу побувати в Вифлеємі і помолитися при Яслах Христових; відвідати родинне місто Ісуса Христа Назарет; оглянути води ріки Йордану та скупатися в Галилейській озери; ступати слідами Христа, йдучи хресною дорогою. Спасителя від палати Пилата на гору Голготі. Крім того подорожчачі побудуть у столиці Великої Британії

Лондоні, першій столиці Ізраїля Тель Авіві та багатьох інших чудових містах, як Гайфа, Галілея, над берегами Мертвого моря, Йорданській долині, Єрусалимі та інших неперевершених красою місцевостях.

Організатори прощі інформують, що бажачі взяти участь у такій подорожі повинні негайно зголоситися в місцевій парафії при 30 Бентлей свену в Джерзі Сіті, або в Ірені Загілєвській Менло Парк, Travel, Edison, N.J. 08817 (201) 549-6100 висилаючи рівночасно заавток в сумі 100 доларів. Зарезервовані і зацікавлені цією прощєю можуть одержати від подорожньої агенції всі інформації включно з кольоровою брошурою місцевостей, які лежатимуть на шляху цієї цікавої і рівночасно настроєвої подорожі.

„ДИРИГЕНТОМ ТУТ...”

(Закінчення зі стор. 1)

ших покидків суспільства. Там буде дуже просто провалити мені мою нестартну голову, щоб не продумувала небажаних ідей та ще й „широю мовою”. Та й сам так довше не витримаю, бо маю від першого „виправлення” безліч хвороб.

За віщо ж мене нищать? За те, що я маю особливо загострене почуття справедливості та людської гідності. Ці якості справді особливо небезпечні для нашого суспільства. Я завжди і всюди намагався допомагати людям, народова добиватися справедливості. За це ж мене і нищать. Але я постарався вижити, щоб діждатися часу, коли на лаві підсудних сидітимуть справжні злочинці. Я буду чесним свідком. Мені не доведеться нічого вигадувати. Я скажу тільки правду, як казав Грибодов:

„Я правду о тебе перекажу таку, що дуже вся...”

Союз Українок Америки — 75-ий Відділ в Ірвінгтоні, Н. Дж.

власноу

ЗАБАВУ

в суботу, 5 травня 1979 р., о год. 9-й веч.
в УНДомі, 140 Проспект Аве., Ірвінгтон, Н. Дж.

Перший раз в Ірвінгтоні

грає оркестра „Нічна Мельодія”

Український Народний Союз власноу

ЧОТИРНАДЦЯТИ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

в суботу і неділю,
26 і 27-го травня 1979 року
в Рочестері, Н. Й.

ЗМАГАННЯ:

Мусить бути членом Українського Народного Союзу. Правила турніру за ABC & WIBC Moral Sanction.

Bowl-A-Roll
15060 Jefferson Rd., Rochester, N.Y. 14623

ДАБЛІ І СІНГЛІ —
26-го травня, о 1-й год. по пол.

ДРУЖИННІ ЗМАГАННЯ —
в неділю, 27-го травня 1979 року, год. 12-та дня.

НАГОРОДИ І БЕНКЕТ

Неділя, 27 травня 1979 р., год. 7:30 веч.

Sheraton Motor Inn
(Rochester South)
4831 W. Henrieta Rd., Rochester, N.Y.

- Нагороди будуть роздані під час бенкету.
- 16.00 дол. від особи — коктейль, вечеря, забава і всі напитки.
- Зголошуватися прощу завчасу.
- Речення зголошеня до 1-го травня 1979 року.

ЗАПРОШУЄТЬСЯ ДО УЧАСТІ ВСІХ ЧЛЕНІВ В ЗСА І КАНАДІ.

BOWLERS HEADQUARTERS:

Bowl-A-Roll
1560 Jefferson Rd., Rochester, N.Y. 14623 (716) 244-2230

For further information write to:

John Kuchmy, 73 Pinetree Lane, Rochester, N.Y. 14617
Phone: (716) 266-4790
Mary Daszczyszak, 71 Jackson St., Rochester, N.Y. 14621
Phone: (716) 342-9164

ПРИГАДАЙМО СОБІ П'ЕСУ...

(Закінчення зі стор. 2)

Один момент тут одначе, важливий. А саме, американці мають досить власних або англосакських п'єс і власної спільно з англійцями літератури. А все ж таки в них дуже популярні всякого роду переклади п'єс та інші літературні твори. А чому ж в нас, народі куди старшого від них, мало б бути інакше.

П'єса-комедія „Склянка води” оскільки по собі враження наскрізь приємної і культурної розминки, хоч як було перед цим сказано, її гумор є приховано-рафінований, а не відкрито — прямий, як наприклад у „Сватанні на Гончарівці”, і над ним треба застановитися. Тому й диво, що дехто виходив зі залі невдоволенням, бо не зрозумів, ні змісту, ні гумору. Але й критикувати їм годі, ще й виходячи, мовляв, з „патриотичних позицій”.

У наявності скупі в перекладі нашої літератури, а драматичної зокрема, переклад „Склянки води”, чи інших таких творів Ю. Шерехом чи іншими, і їхні постанови на сцені для нашого збагачення треба вважати за наскрізь позитивне явище, байдуже чи вони є, чи не є літературними шедеврами. Негативна критика тут ні причому. Ліда Крушельницька і її молодий асамблй виконали своє завдання в перспективі цілої культурної атмосфери нашої

громади в розсянні. Ждемо на нові постанови цього театру. Як інформув нас українська преса Студія знову, бо за кілька днів поставит п'єсу „Склянка води” у деяких містах нашого поселення, а також виступити з чисто українським репертуаром — драмою „Степовий гість” Бориса Грінченка.

У глибокому смутку повідомляємо

Родина, Друзі і Приятелі,
що в четвер, 5-го квітня 1979 р., о год. 9-й веч.,
несподівано, відійшов у Вічність на 67-му році життя,
наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п. ВОЛОДИМИР
ТЕРЕЩУК

уродженець с. Богатківці, пов. Підгайці, Україна,
активний член Управління 1-го Відділу ООЧСУ в Ньюарку,
Н. Дж. та член Дирекції УНДому в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПАНАХИДА — в неділю, 8-го квітня 1979 р., о год.
8-й веч., в похоронному заведенні Литвин-Литвин
в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН — в понеділок, 9-го квітня 1979 р., о год.
9:30 ранку з того ж похоронного заведення до української
католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, а опісля
на український цвинтар св. Духа в Гемтонбургу, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина — ЛЮДМИЛА

доньки:

ГАЛЯ БУЛА з мужем ІВАНОМ
і синами ВЛОДЗЬОМ І ОЛЕСЕМ
БОГДАННО ОСАДЧУК з мужем
МИХАЙЛОМ і синами
МИХАЙЛОМ І ХРИСТОФОРОМ
ЛЮБА ВАСЬКІВ з мужем
МИРОНОМ та донькою
КАТРУСЕЮ
Сестри і Брати в Україні

ПОДЯКА

У глибокому смутку після втрати
нашого Найдорожчого МУЖА І БАТЬКА

сл. п.

АНДРІЯ ЗЕНОНА
МИЦЯ

що відійшов на Вічну Ватру, 3-го січня 1979 року, цією
дорогою складалося нашу найсердечнішу подяку:

За відправлення Панахиди, Служби Божої і похоронних
обрядів: пластовим капелянам о. крилошанином Б.
Смикові, о. протопресвітерієві А. Селепні та отцям:
шамбелянові С. Смикові й парохіві С. Суликові й парохіві
М. Кучмикові.

Д-рові Л. Кузьмакові й д-рові Л. Явному за старанням
лікарської опіки в часі тяжкої недуги.

Пластовому хорі й диригентові проф. М. Добосеві
за відспівання Панахиди і похоронних відправ.
Панові Зенонові Луцькові за відігравання на трубі
пластового „Ніч вже йде”.

За прощальні слова над відкритою домовиною і
своїєю могилою: Начальником Пластової Ю.
Старосольському, Голові управи Т-ва кол. Вояків УПА і
ОУН п. М. Ковальчиню, Голові Крайової Пластової
Раді в ЗСА — пл. сен. Е. Гойдиш, Голові Головної Управи
СУМ-А — п. М. Шмідгелєві й від Централі УККА — п. Л.
Футалі.

За почесний апель з прапорами: Пластовим Куреням
УПС, УСП і УПУ, кол. Воякам УПА, Комбатантам і
молодечій організації СУМ-А.

Щиро дякуємо за почесну стійку і несення домовини:
представникам КПС, кол. Воякам УПА, Куреня „Лісових
Чортів” та Станиці Ньюарк.

Сердечну подяку складаємо за вішаннявання покійного
Андрія своєю присутністю на Панахиді, Службі Божій і
похороні представникам ГПБ, всіх станиць, організацій та
товариств, Друзям Пластунам і Друзям по Зброї, всім
Приятелям і Знайомим, місцевим і позамісцевим.

Дякуємо Панам з парафії св. Андрія в Савт Баянд
Бруку за добийливе приготування похоронної трини, якою
проводив пл. сен. І. Темницький та під час якої слова теплої
згадки про бл. п. Андрія висловили: представник КПС і
КПР Канади — пл. сен. А. Харак, представник ГПР пл.
сен. Т. Дурбак, від Куреня „Лісові Чорти” пл. сен. І. Костюк,
від Відділу УККА-Ньюарк проф. І. Цяпка, від Куреня
„Червона Калина” пл. сен. Я. Рак.

Складаємо широке сердечну подяку всім, що зложили
вінки і китиці квітів, замовили Святі Літургії та передали
вислови співчуття усно, телеграмами, листами, картками і
телефонами.

Дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за
зразкове переведення похорону і подбання, щоб було
засаджене дерево у пам'ять Незабутнього нам Мужа і
Батька.

Особливу і найсердечнішу подяку складаємо пл. сен.
В. Свинтухові та Голові Т-ва кол. Вояків УПА — п. М.
Ковальчиню за зрозуміння, поради і неоцінену поміч у
наших найприкріпших хвилинах.

Хай Бог Всемогучий нагородить Вас сторицею, а
наше щире українське спасибі буде Вам подякою від нас.

Дружина — ВІРА

Дочка — РОКСОЛЯНА з мужем

БОГДАННОМ

Син — БОРИС

Ближча і дальша Рідня

•

Замість квітів на могилу

Голови Крайової Пластової Старшини

сл. п. Андрія Зенона Миця

на Видавничий Фонд пластових журналів

вплинули слідувати пожертви:

250.00 дол. — Пластова Станиця, Пластпріят і Пластова
Фундація в Ньюарку;
100.00 дол. — Пластова Станиця — Пассейк;
61.00 дол. — Брістоль Меср Ком. — співпрацівники п. Віри
Мицько;
60.00 дол. — Шепарович Ярослав і Юрій;
по 50.00 дол. — Крайова Пластова Старшина в Канаді, Ко-
ропещка Наталія з родиною, Пластова Станиця —
Елізабет, Пластова Станиця — Кергонсон, Свинтух
Володимир і Марія, Яворський Юрій, Осипа і Олек-
сандер;

Замість квітів на свіжі могили
наших Дорогих Приятелів і Знайомих

бл. п. Дарії Хроноват,

бл. п. Софії Яремкевич і

бл. п. Теодора Хая

складасмо 50.00 доларів

на Фонд Катедри Українознавства при Гарварді.

Ліна і Василь КАМІНСЬКІ

З одержаних грошей життєвого забезпечення

бл. п. Миколи Пінкеса

додатково складалося датки на такі ще цілі:

на Стипендіальний Фонд для укр. студ. в Бразилії	\$150.00
на Укр. Вільний Університет у Мюнхені	100.00
на ФКУ (Дослідний Інститут)	100.00
на Український Дім „Дніпро” в Боффало	100.00
на АДУК (Відділ в Боффало)	100.00
на пресфонд „Свободи”	10.00
на пресфонд „Америки”	10.00
на пресфонд „Гомону України”	10.00

Разом \$580.00

Д-р МИХАЙЛО ЛОЗА

Крайни із довкілля Яворівщини, Приятелі та Друзі
прохують ВШ. Громадянство вішувати Добродія
Українських Церкв, Наукових Установ
та Тих, що їм Покійний

сл. п.

МИКОЛА ГУЛА

в часі свого трудовитого життя помагав
— взяти участь в

ПАНАХИДІ

з нагоди його сорокових поминків

Панахида буде

10-го квітня 1979 р., о год. 9-й ранку

в Українській Православній Катедрі

св. Володимира у Філадельфії, Па.

при 6729 Н. 5-та вулиця.

Крайни

40.00 дол. — Українська Єристиня;
35.00 дол. — Бобст Чамплін Інк. — співпрацівники сл. п.

А. Миця;

по 30.00 дол. — Пластова Станиця — Бріджпорт; Титла

Маркіан і Наталка, Федун Ярослав і Люба, Чайков-
ський Богдан і Ірена;

по 25.00 дол. — Белендок Михайло і Лідія „Верховинки”

— 28-й Курні УПС в Нью Йорку, Воловнюк Воло-

димир і Катря, Ганкевич Петро й Іванка, Гельбіг Оме-

лян і Марія, Дурбак Тарас і Марія, Книш Володи-

мир і Поля, Коваль Іриней і Анаета, Панченко Микола

і Галя, Рубель Ярослав і Слава, Сохан Володимир і

Неоніла, Турнянський Ярослав і Таїса, Хома Стефа

з дитьми, Шнайдер Л. і Дж. — усідні;

по 20.00 дол. — Алісєвська Роман і Анна, Бакалець Володи-

мир і Марія, Білик Любомир, Галібей Рута з роди-

ною, Гойдиш Стаха, Діман Михайло, Кекіш Богдан,

Коваль Михайло і Ольга, Костюк Іван і Галина, Кла-

пичак В. і Н., Крупа Теодозій і Люба, Граб Богдан,

Левницький Роман і Ірена, Мостовий Орест і Дарія,

Навроцька Христина і Юрій, Пензев Богдан, Ратич

Р. і Г., Сохан Ігор і Ліля, Союз Українок — Відділ ч.

86 в Ірвінгтоні, Тарасюк Юрій, Харак А. — Торонто,

Канада, Юзєнів Михайло і Олександр;

по 15.00 дол. — Коваль Іванка, Цяпка О. і Л.;

по 10.00 дол. — Андерсон Стефанія, Гнатів Василь,

Головницький Іван, Граб Роман і Аврелія, Гной Юліан

і Оля, Дзера Катерина, Жеребський Богдан, Канока

Роман, Кебало Орест, Кекіш Борис, Коваль Юрій,

Корняга Володимир, Косович Дмитро і Стефа, Ку-

ровицька Ірена, Левницький Мирон, Ляшок І. і Р.,

Масєвський Олександр, Микита Роман і Галя, Обє-

ришин Ярослав, Олінець Роман і Стефанія, Павлюк

Борис і Ніля, Понос Т., Потенжний Володимир, Рак

Ярослав, Раковський Ігор і Зіна, Рогожа Роман, Са-

фійан Володимир, Темницький Іриней, Титла Богдан,

Турнянський Л. і І., Цяпка М. і М., Чайківський М.,

Ярош Стефанія;

по 5.00 дол. — Андрійко Микола, Беднарський Денис,

Білинський М. і О., П-ство Вірстюки, Волчук Роман, Га-

пій К. і О., Голубець Христя, Граб Юрій і Миросла,

Гунчак Т., Дан Юрій, Івасечко Я., Ксьондж — родина,

Кулик Юрій, Луцько Іван, Луцько Петро, Мулик

Я., Нішка Іван, Оканор Френк, Пежанський Михайло

і Люба, Пеншак Дмитро і Ляріса, Пиндус Роман з ма-

мою, Подусовський І. й О., Рейнарчик М., Са-
пський Роман і Марта, Сінгла Ліля, Слнж Володимир,

Содоль Петро, Стеранка Ю. і О., Стусин Богдан, Тер-

шаківський Василь, Тершаківський Іван, Ференцевич

Юрій, Франкен Дада, Шевчук Ілля, Юрчук І. й О.,

Ярош Сильвестер;

2.00 дол. — Григорович М.

Разом: 2,298.00 доларів (в тій сумі, 2,178.00 дол. Амери-

канських і 90.00 дол. Канадських).

Збірку перевели: Белендок Михайло, Куровицька Ірена,

Панченко Микола, Турнянська Таїса, Федун Ярослав,

Шевчук Ілля.

•

На виховні цілі Пласту, замість квітів на могилу

Голови КПСтаршини

сл. п. Андрія Зенона Миця

вплинули наступні пожертви:

по 25.00 дол. — Білостоцький Тиміш, Запучна Оля.

Разом \$50.00

На ПАТРИАРШИЙ ФОНД зложили:

по 5.00 дол. — С. Андрушків, В. Гнатів, С. Микар, О. і Я.

Івасечки, М. Мицько, Род. Дембійських і Барняків, Л.

Романків;

25.00 дол. — д-р Д. Миндюк;

40.00 дол. — д-р О. Черник.

Д-Р Б. ЛОНЧИНА ОЧОЛИВ...

(Закінчення зі стор. 1)

нарад. Після устійнення програми нарад та вибору комісії делегати з зацікавленням заслухали звіти уступаючої Управи. Голова ред. Василь Качмар подав загальний звіт із праці, накреслив ситуацію минулого, підкреслив обставини серед яких доводилося проводити працю та представляв план на майбутнє. Його звіт кінчався закликом, щоб далі об'єднано шесті праці для закріплення існуючого патріархату. Секретар Микола Гайда звітував, як секретар товариства, а також, як виконуючий обов'язки головного редактора журналу „За Патріархат“. Він підкреслював, що праця Товариства в звичайний час проходила у двох основних площинах — організаційній і освітній, себто в поширенні мережі та призначенні членства, яке в останній календарній зросло і поширенні ідей патріархату та Помісної УКЦеркви, що здійснювалося по черзі журналу „За Патріархат“, що появляється кожним місяцем й дорожого інформаційних листів. При цьому він підкреслював, що так редакція, як і адміністрація журналу „За Патріархат“ була здійснювана без жадної винагороди. Д-р Володимир Пушкар подав прогнаний звіт з адміністрації журналу, підкреслюючи, що журнал розподіляється по всіх наших поселеннях у вільному світі, а також його пересилають до Югославії і Польщі. Під час сучасну пору три тисячі. Число передплатників і кольоратражі постійно зростає. Пані Дарія Кузик подав детальний звіт з інформаційної референтури, що розсилає окремі інформаційні листівки по всіх місцевостях ЗСА, Канаді, Англії й інших місцевостях. Ярослав Пастушенко подав точний касовий звіт та окремі пояснення. У відсутності хворого голови Контрольної комісії мгр Мирослава Субельного звіт склав Роман Крук. Контрольна комісія тільки переглянула касу журналу і касу Товариства. За Товариський Суд звітував д-р Юліан Колтун.

Над заслуханими звітами уступаючої Управи відбулась дискусія, під час якої підкреслено, що управа провела вагомую працю, а її звіти були діловими і нарівними. Після дискусії ухвалили абсолютну уступаючу управі. Мандатна комісія звітувала з переведеної перевірки мандатів, а Статутова комісія піддала делегатам зміну назви. Отже змінено назву з Товариства за Патріархальний Устрій Помісної УКЦеркви на Патріархальне Товариство Помісної УКЦеркви в ЗСА. Назву устачено, згідно з існуючим патріархатом Помісної УКЦеркви. Була теж пропозиція, щоб ввести деякі інші зміни щодо складу керівних органів Товариства. Зчитано й прийнято резолюції з'їзду. По довгих нарадах й узгодженнях речник Номінаційної комісії В. Маркус запропонував з'їздові наступний склад нової Управи: д-р Богдан Лончина (Детройт) — голова, Роман Гайда (Коннектикут), Оксана Бережницька (Бюффало), Василь Папіж (Детройт), інж. Микола Кунинський (Детройт), мгр Анатоль Рома (Детройт), д-р Павло Джуль (Детройт), ред. Василь Пасичник (Випані), д-р Зенон Голубець (Клівленд), д-р Леонід Рудницький (Філадельфія), д-р Володимир Пушкар (Філадельфія), д-р Василь Маркус (Чикаго), Микола Гайда (Нью Йорк) — члени Управи; Контрольна комісія: д-р Володимир Прокопович — голова, ред. Роман Данилевич, Василь Колочин, інж. Теодор Крочак і Роман Крук — члени; Товариський суд: д-р Роман Осінчук — голова, д-р Володимир Бачинський, мгр Володимир Сенижак, інж. Андрій Гарасовський і Едвард Мельничук — члени. Рада Мирян: інж. Сидір М. Тим'як — голова, д-р Ярослав Кривак, д-р Ярослав Миндлюк, д-р Микола Барусевич — члени. Запропонований склад Управи обрано. Володимир Пушкар подав пропозицію з'їздові, щоб ред. Василя Качмара обрати почесним головою Товариства, що й делегати прийняли схвальною оплесками. Ред. Василь Качмар заявив, що він дякує за почесне головство але його прийняти він ще не бажає, бо хоче бути активним членом Товариства. На закінчення новообраної голови подякував за довіру й вибір та заявив, що зробить все можливе, щоб належно вив'язався з накладеного на нього обов'язку.

З'їздом успішно провела Президія у складі д-р Роман Осінчук — голова, д-р Богдан Лончина — заступник, д-р Володимир Прокоп та Степан Голуб — секретарі.

З'їзд закінчено проведенням молитви.

Українська хроніка Відня

Академія на пошану Момсеньора Дзеровича

З нагоди відзначення парохів церкви св. Варвари о. д-ра Александра Остайки Дзеровича, якого Вселенський Архирейський синод титулом „Шамбелян Його Святости“, відбувся заходо-м Братства і Церковної Ради в залах о. Єзуїтів у І-й окрузі Відня Святої Академії. До парафії й австрійських гостей, що заповнили зал, промовляв Юрій Плешкевич (голова Братства) д-р Роман Сас-Залозецкий (заступник голови Церковної Ради) перший українською, а другий німецькою мовами. Обидва промови відзначили заслуги Пароха для нашої церкви і громади як і для українських емігрантів, що втратили рідну батьківщину, подаються у незнані світи. Промови були переплітани наперед релігійними, а описали світські питання, що їх виконував хор св. Варвари під управою проф. Андрія Гнатини. Радісною несподіванкою був виступ учительки Ірени Мурещко, яка ретельно вірш, що його з цього приводу написав А. Гнатини. Грімким моголіт-тис, що його співали всі присутні разом з хором закінчено Академію. Зоручений о. Шамбелян подякував виконавцям і членам Братства за влаштування Академії і прийняття.

Дні Української культури

Деяка українська преса вже на свої сторінках помістила, що від 1-го до 3-го грудня м. р. відбулися „Дні української культури в Айзенштадті (головному місті Бургенлянді), що їх влаштували українські товариства Відня. Заходом СУФА відбулася там виставка марок, а заходом Культурного Т-ва „Букovina“ виставка народного мистецтва, як: вишивки, кераміка писанки і т. п. На академії в замку Естергазі співав хор св. Варвари релігійні та народні пісні. Головним промовцем і загальним промовцем цієї імпрези був голова СУФА редактор Борис Ямнінський. Від австрійців промовляв бургомистр міста Айзенштадта, 2-го грудня в год. 18-й відбулася в катедрі цієї ж місцевості торжественна українська Служба Божа, яку відправив о. д-р Шамбелян Дзерович з дяком і тим же хором під упр. А. Гнатини. Тут знову почули присутні, які вивчили цей храм, коротку історію нашої історії церкви та про її тернистий шлях. Коротко кажучи, Сл. Божа полонила серця присутніх, а зокрема списки Ляшля, який захопився співом і обрядом. В останній день виставки австрійки Бургенлянд розкопали всі платівки хору св. Варвари, які мало Т-во СУФА до розпродажу. До виставки причинилися багато своєю жертвенною працею касир СУФА Йосиф Понграц, а від Т-ва „Букovina“ великою моральною й матеріальною допомогою була родина Флек, зокрема ж п-ї Теодора, дочка покойного Романика. Ця фамілія заплатила за прийняття в найкращому ресторані Бургенлянда.

Служба Божа в Радіо

У неділю, 17-го грудня м. р. австрійська державна радіостанція з Відня передала безпосередньо з церкви св. Варвари нашу Службу Божу. Це вже п'ятнадцята передача, яка відбувається один раз в році. Літургійні пісні — це все композиції, або обробки київських і галицьких напівів Андрія Гнатини. Св. Літургію відправив шамбелян о. д-р Дзерович з двома дяками, а обряд пояснював о. О. Вальнер. На початку Богослужб привітав о. шамбелян слухачів з України українською мовою, а австрійських слухачів німецькою, причому він порушив також справи прав людини. Пояснюючі тексти німецькою мовою промовили тим разом між головними літургійними співами. Хор, як і в попередніх авдіях вив'язався милозвучно зі свого завдання. Солостами були:

Любка Гнатини, Сільвія Отмар-Штайн і Борис Ямнінський. Ця передача з'єднала наші церкви і нашою народною популярністю, любов'ю та признанням. Наступна передача нашої Служби Божої з церкви св. Варвари буде 6-го травня в годині 10-й.

Просфора

У неділю, 7-го січня п. р. відбулася в доміції о. Єзуїтів парафіяльна і Братська просфора. Зібралось велике число наших вірних, а також і австрійських гостей. Голова Братства дир. Юрій Плешкевич привітав присутніх. О. д-р Дзерович посвятив просфору і під звуки моголітної нашої коляди „Бог предвдний народився“ обійшов враз з головою Братства всі столи навколо залу, за якими засіли присутні, з побажаннями, що ділилися просфорою з усіми присутніми. Описав промовляв о. парох українською і німецькою мовою, в якій подякував Братству і хором та всім присутнім за їх співпрацю в останньому році. Згадавши всі імпрези в минулому році, з радістю ствердив, що платівки, які наспівав наш хор, швидко розходяться і всі, хто їх набув як українці, так і чужинці, висловили своє задоволення. Подякував також всім, що причинилися чимнебудь до влаштування цієї просфори, а тут треба згадати, що при таких імпрезах як ця, багато часу і праці вкладають такі особи Управи Братства, як: секретарка Ольга Козаченко, господар Іван Циганюк, касир Василь Ротачийкий, який допомагають й інші. Присутні разом з хором проспівали багато колад і народних пісень.

Новина в українській хорівій музиці

За допомогою Комітету, створеного для відзначення 70-річчя композитора Андрія Гнатини, який помер 50-років безупинно організує і провадить хори багато пісень якого у виконанні найкращих наших хорів і солістів записані на платівках. Він добре знає різноманітність хороваї фактури, знає ефекти хорів з їх динамічними й звуковими відтінками, знає сильні і слабкі сторони хороваї інструменту. Працюючи довгі літа на чужині, взяв до своєї збірки пісні, які поділяються не лише українцям, але і чужинцям. Збірка включає 20 пісень (деякі в супроводі фортепіану) з оригінальними творами до слів українських поетів, як Т. Шевченка, В. Навроцького, Л. Полтава, П. Шабані й інші. В збірці також поміщено першу композицію Гнатини до слів Шевченка „За думою дума росе вилітає“, яку вперше виконав хор академічної гімназії у Львові в 1928 році. З народних пісень маємо тут поважні та жартівливі пісні й коломийки з легкими ефектним голосоведенням, включно з його популярною коломийкою „Ой музику дуже люблю“, яка облетіла весь світ. На першій стороні співака поміщено знімку Комітету, створеного з Управи Братства. Гарна обгортка з вишвианим обрамленням характеризує також і попередні видання Гнатини, як збірник для молоді „Співаймо“, а також остання „Збірка пісень“ для мішаного хору.

Наш український славний диригент, композитор і музикознавець д-р Мирослав Антонович, одержавши збірку пісень „Рідні звуки“, в листі до композитора, між іншим, написав: „Думаю, що всі диригенти чоловічих хорів будуть Вам вдячні за ту збірку й будуть раді нею, так як я зрадів. „Рідні звуки“ можна набути в українських книгарнях у Едмонтоні. Лондоні й Мюнхені, як рівнож і в композитора Гнатини, пишучи на адресу: Prof. A. Hnatyshyn Riemergasse 11/11 1010 Wien, Österreich.“

ЧЕРГОВА ЖЕРТВА...

(Закінчення зі стор. 1)

Мельника до себе вранці і (після довгих зволікань) заборонив йому класти квіти перед пам'ятником Шевченка того дня.

У листі з 11-го травня 1978 року Мельник так само повідомив, що він під 22-го травня до пам'ятника Шевченка. Але 12-го травня він додав постскриптум до свого листа, що того дня його викликали до районного вреного комісаріату. Хоча він був звільнений комісією від служби, йому вручили повістку, що його забирають на кілька тижнів, починаючи від 15-го травня, до військового табору. Головна причина цього, заявив Мельник, це дата 22-го травня.

Мельник відмовився взяти повістку на тій базі, що зміст її суперечує його військовій картці. Йому загрозили, що прийдуть по нього з міліцією.

На цей час Мельник працював сторожем. Доступ до відповідної праці був закритий йому органами КГБ. Мельник був у зв'язку з Українською геліоскопською Групою і його лист був опублікований у бюлетені цієї групи.

Цим Мельник стягнув на себе більше переслідування від органів КГБ, а зокрема за засудження політики російського окупанта щодо України. Мельник писав:

„Заборона відзначати цей день є обкрданям культурно-історичної спадщини українського народу, наругою над ім'ям Шевченка... Заборона відзначати 22-го травня — не єдине явище в системі обмеження, що його знає українська культура, український народ“.

Далі Мельник описує переслідування українського народу:

„У кращому випадку ми замочуємо й не друкуємо творів видатних діячів нашої культури; ... у школах і вузах майже зовсім не навчають історії України, а підручники історії в цілому перевернуті на наше минуле; на-

ша українська мова — це другорядна мова в республіці; наші республіканські газети — це провінційно-шаблонні органи, які навіть не мають своїх кореспондентів за межами республіки; сучасне українське кіно — це в найкращому випадку матеріал для „Перцю“.

Мельник відзначив існування „систематичної й повсюдної русифікації, яка поруч із брутальними, вишуканими методами... набирав сьогодні таких обсягів, які навіть не снилися російським царям“.

Ствердження у новій конституції СРСР про те, що є „нова історична спільнота людей — советський народ“, Мельник окреслив, як „ту ширму, за якою дедалі більше наступають“ на національні права й культуру різних народів СРСР, за винятком російського. На кінець свого листа Мельник дав виклики органам КГБ:

„І ніякі міліції та прислужники „гуманізму і прогресу“ в цивільному одязі, жодні заборони й найдики засоби вбивання людської гідності, жодні судові присуди не припинять святкування 22-го травня“.

Переслідування Мельника продовжувалося. Ще перед випадком у зв'язку з святкуванням 1978 року, у 1977 році Мельник написав листа щодо проекту конституції СРСР до офіційних чинників. Його за це заарештовано 4-го листопада 1977 року та доставлено в одне з киевських відділень КГБ. Вже по виїзду Мельника до КГБ, влітку 1978 року Мельник написав листа до республіканських газет, в якому „порушив питання про те, як можна в мирний час у суспільстві, яке вважає себе найгуманнішим і найпередовішим, тільки за критичні слова і переконання прикріпати людину (чернігівського адвоката Л. Лук'яненка) на 30-річне позбавлення волі“.

Лист у часописах надрукований не був, а Мельника КГБ знову заарештував і допитував щодо того листа.

ЖЕРТВА ЛЮБОВИ

(Закінчення зі стор. 2)

Ви піклувалися мною і давали мені надхнення. Надіюся, що мій вчинок якоюсь мірою оплатить те, що Ви для мене зробили...“

Особливі листи. Незвичайне свідчення про світ ідейний, добрий, осяяний Божою правдою. Особливо хвилює наставлення, мотивація. Найменшого натяку на якусь злобу, недовіру, ідеї помсти чи подібне. Два священні слова визначають все: любов і жертва. Ці чисті ідеї несли найвищу жертву за життя батьківщини з безмежної любові.

Я дозволив собі зупинитися на цій хвилюючій документалі про камікадзе навісми. Божі і у нас від певного часу проходять процес підготовки оновлення нації, підготовки до духовного відродження. І проявляється цей процес якраз у жертві любові найкращих (на мою переконану думку) синів і доньок нації. Багато добровольців пішло на страждання, на заслання, у „психушки“, бо сьогодні іншої форми для жертви немає і любові бути не може. І коли доводиться читати звернення до „власть імущих“, з виногою: „Арештуйте й мене, бо я згоджуюся з думками Лук'яненка, Мо-

роза, Караванського, Світличного, Руденка, і всіх, кого туди тулять, не знаючи ніякого злочину у їх правдивих думках, і не хороше почуваюся в обличчя цього на свободі, оскільки мій ставали туманні, а останні слова і підписи розпалувалися у пляму...“

А що у всіх писаннях тих, яких у нас чомусь досі лають недоречною кличкою „дисидентів“, не довелось мені знайти ні тіні злоби, ненависті, почуття помсти чи подібного, а тільки підкреслену любов і готовність на жертву, то й поняття мого про них — як про речників жертви любові.

У повному християнському значенні цієї жертви з підкресленим почитанням Світлого Христа і з висловом любові до Нього, Найсвятішого. Я вже згадав про те, що жертва любові можуть в житті, бо вона від Господнього перення. Тимто й думка цього мого звернення до української молоді (не вже б вони цього не зауважили?) у запереченні, що вже гряде нова доба української реальності, побудована на великій жертві любові перед лицем Божим, яка проявляється у величому і славному зрості.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК НА ВСЯКУ НАГОДУ — ЦЕ ДОБРА КНИЖКА.

Купіть собі заздалегідь:

ТАРАС ШЕВЧЕНКО: Повне видання творів у 14 томах	\$75.00
Ivan Franko: FOX MYKYTA — Illustrated by William Kurelek (англійський переклад „Лиса Микитин“)	12.95
Монументальний збірник „БУЧАЧЧИНА“	25.00

Кошти пересилки оплачуємо самі. Замовлення з належністю слати на адресу:

UKRAINIAN GIFT SHOP "KALYNA"
6720 Michigan Ave., Detroit, Mich. 48210 Tel. (313) 894-5350

Гідні уваги вечірниць

Дебютантки на Вечірницях Допомогової Секції при УККА у Бюффало, Н.Й. (Зліва): Марійка Анна Баранецька і Роман Полішук, Надія Грецишин і Андрій Остапчук, Христия Завадська і Мирон Стасюк. По боках (зліва): Антін Дербіш — аранжер вечорниць, Оксана Бережницька — голова Допомогової Секції та арт. Ірина Лаврівська, яка перевела презентацію дебютанток.

Забав-вечорниць у нас багато. Влаштує їх кожна українська громада в розсіпні. Не бракує їх і в Бюффало. Згадав про них у пресі не завжди має, однак, оправдання. Коли ж рішався на згадку про вечорниць Допомогової Секції при УККА в Бюффало, що відбулися в суботу, 10-го лютого ц.р. у залі української православної церкви св. Трійці, то маємо для цього достатню причину.

Вечорниць Допомогової Секції при УККА, які стали традиційними і відбулися оце вже 12-й раз, влаштуються в спеціальних призначеннях. Це вечорниць з дебютом, вечорниць, які відкривають для молодих дівчат ворота у світ дорослих. Жалко тільки, що через щогорічні ворота пройшло так мало дебютанток-всього троє. Ними є: Марія Анна Баранецька, Надія Грецишин і Христия Завадська. Назвемо і їхніх молодих партнерів, придержувачі поданого вище порядку: Роман Полішук, Андрій Остапчук, Мирон Стасюк. Кожнорічний дебют відбувається за відповідним церемоніалом, що його переводить звичайно Ірина Лаврівська. Цей почесний обов'язок взяла вона на себе й цього року.

Є ще одна причина, яка велить нам згадати про вечорниць Допомогової Секції при УККА в Бюффало. Здобути гроші допомогти вечорниць гроші йдуть кожного року на допомогу потребуючим дітям і старим особам у різних країнах українського поселення, а також українським дисидентам в Україні. З допомогою Допомогової Секції користає і українська наука конкретно: Осередок НТШ у Сарселі.

В Бельгії також УРЯДОВА КРИЗА

Брюссель, Бельгія. — Урядова криза в Бельгії, яка тривала тут майже шість місяців, добігає кінця. Король Буден наймував в понеділок, 2-го квітня п. р., Вільфреда Мартенса, голову Соціально-християнської партії (фламандського відділення) кандидатом на прем'єр-міністра. Мартенс, якщо знайде підтримку в парламенті, очолюватиме 5-партійну коаліцію, яка складається з фламандців і французів — Соціально-християнської партії, партія бельгійських католиків, соціалістичної партії і франкомовного фронту.

Одним з головніших завдань нового уряду буде приготувати нову форму конституції, яка перетворила Бельгію у федеральну державу з мовним поділом території — північну фламандську і південну французьку частини зі двома мовними містами.

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. ХАЛІВНИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

СВОБОДА

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5% стеїтського податку.

Михайло Лоза

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА 14 КВІТНЯ, 1979 РОКУ

НЬО ЙОРК, Н. Й. Квартальні збори Т-ва „Дністер“ 361 Відділ УНСОюзу відбудуться о год. 3-й по пол. в доміції Т-ва „Дністер“, кімната ч. 25 в Укр. Нар. Домі при 140-42 Друга Авеню. Проситись членів прибути на збори. буде нагода врівняти членські внески.

УПРАВА

HELP WANTED

\$5/HOUR
PACKING OUR PRODUCTS
NO EXPERIENCE NEEDED
FULL TIME OR PART TIME
CASH PAID WEEKLY
WRITE FOSTER PRODUCTS
B-16176, JAX, FLA. 32216

EXCELLENT OPPORTUNITY

We use aluminum forms for our residential foundation walls. Career positions available. Top wages for qualified form setters.

MTM Construction Corp.
Day 839-4744. Eves. 894-1625
(202 area code)

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

181 Avenue „A“
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор ПОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідус влаштуванням похоронів в каплицях, похованнях в кожній районній місті. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

„СВОБОДА“

заангажує негайно на постійну працю:

ПОМІЧНИКА

до експедиції газети

і ПРЕСМЕНА-ДРУКАРЯ

Добрі умовини праці і бенєфіти.

Голоситись особисто —

SVOBODA

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302